

Бергольдов.

Б. Йскютъ да ми дадѣтъ жена.

Дж. Й това ли є пѣлошаво Отъ тіа шестъте работы?

О какво си говѣдо? Ёзъ мысль че тїа да є єдинъ голѣмо благополѣчїе. Отистина, тобъ твой сѹмъ достойнъ є да го свирѣ нѣкой на кидара.

Б. За да земе нѣкой женѧ, не є пѣлошаво, Отъ Оніа що ми рече: но способо, съ когото йскютъ да ми ѕ дадѣтъ, дѣва ми поголѣмо оугорчениe, нежели да бѣхъ сїчките тіа що ми рече.

Дж. Й каквъ спосѣбъ йскютъ тїи да держатъ и хортѣвай чисто.

Б. Ймъ ли тѣка дрѣгъ нѣкой, Освѣнь тѣвѣ? Защо нефж да ме чѣе никой дрѣги, защо же сѧ развалъ совсѣмъ.

Дж. Тѣка нѣма дрѣгъ, Освѣнь мене, и хортѣвай дерзновенno.

Б. Да си живъ, вардисѧ добрѣ послѣ да ме неиздадѣшъ.

Дж. Несмѣшавайся за това, защо ёзъ несѫмъ напрѣвилъ никоги ходжеството на Лицемѣрцыте, нито сега же начинъ.

Б. Йскамъ прбче да ти оувѣрж, защо Отъ хоратыте вижданши ми сѧ добръ человѣкъ. Й послѣ нека пострадашъ каквѣ же да є, Онокъ, което ймъ да стане, неможе да липсѧ.

Дж. Ела, начни да ми прикажешъ причината, и ёзъ же те слышамъ.

Б. Знай прбче, каквѣ ёзъ понеже сѧ намѣрятъ богатъ Отъ добрата честъ, но грѣзенъ и чденъ на видъ: и понеже владѣніята ми сѧ предѣлъ съ єдинъ Начальникъ, който ймъ прекрасна душерѣ: твой като глѣдъ богатствата ми, размысли Гмакаръ ёзъ и да